

הקדוש ברוך הוא שופט, העמוד האמצעי, מצד של הבינה, שהו הוא ידונ"ד. רין מצד קומפלקוט. שוטר הוא שליט, (מצד של יוסוף הצדיק משם בראשית מ"ב) ו יוסף הוא השליט. וכל הספירות היה שופטים מצד של האם העליזונה (כיבוי), שתפארת שופט. והם שוטרים מצד המלכות. שצדיק משם שוטר ומושל.

מדובר שקר תרחק ונקי וצדיק אל מהרג וגנו. מצוה להשווות בעלי דינים ולהתרחק מדבר שקר, שלא יאמרו שהוא פנים (שברב), שהקדוש ברוך הוא נאמר בו (דברים) אשר לא ישא פנים. ול"א יק"ח שם"ד - בסופי תבות אחד. תבין הנה צדקה להיות כגון של אחד, שהו ידונ"ד אחד, שלא יכח שחדר, שהו היה בדיאוקנו. ובדין להשווות שניהם כאחד, ולא יטה דין לזה יותר מזה, אלא במשקלת אחת עד שיקבלו הדין. ואחר כך כל אחד נדונ לפיה מעשו.

ופרשוויה בעלי המשנה, צדיק - יצר הטוב שופטו. רשות - יצר הרע שופטו. ביןוני - זה וזה שופטו. מי שהוא מעצם החמים אין לו דין כלל, אין לו יצר הרע, וזה צדיק גמור, וזה צדיק וטוב לו. ואין טוב אלא תורה. וזה שבותוב (משל לד') כי לך טוב נמתי لكم תורתי אל תעוזבו. וצדיק ורע לו, מצד של עץ הדעת טוב ורע. ולמה נקרא צדיק אחר שרע לו, שהוא יצר הרע? אלא משום שטוב שולט עליו נקרא צדיק ורע לו, שהוא רע מחתו רעה מהת רשותו. (ענבר תורת רבינו).

רשות וטוב לו, ומה נקרא רשות? משום שהוא התעללה להיות ראש ביציר הרע שלו, והטוב הוא פחת רבו. ואך רשותו כמו עבד פחת רבו. ואך

קדוש בריך הוא שופט, עמוד א' אמרה מפטרא דבינה, דאייה יהונ"ה. דין, מפטרא דמלכות. שוטר, הוא שליט, (מפטרא ר يوسف הצדיק מטהו) ויוסף הוא השליט. וכל ספירן, אינון שופטים, מפטרא דאמא עלאה, דתפארת שופט. ואינו שוטרים, מפטרא דמלכות. הצדיק מתמן שוטר ומושל.

מדובר שקר תרחק ונקי וצדיק אל מהרג וגנו. (שםות כט) פקידא להשווות הבעלי דין, ולהתרחק מדבר שקר, שלא יימרין משוא פנים (יש גובר). לקודש בריך היה אতמר ביה, (דברים) אשר לא ישא פנים. ול"א יק"ח שח"ד, בסופי תיבות אחד. האי דין, צדקה למחיי בגונא אחד, דאייה יהונ"ה אחד, שלא יכח שחדר, דיהיא אייה בדיאוקניה. ובדין להשווות פרוייהו כאחד, ולא יטה דין לא יתרמן דיא, אלא בתקרה חד, עד דיקבלון דין. ולבתר, כל חד אתון, כפifs עובדי).

יאוקמו מאירי מתניתין, צדיק יציר הטוב שופטו. רשות, יציר הרע שופטו. ביןוני, זה וזה שופטו. מאין דאייה מאילנא דחמי, לית ליה דין כלל, לית ליה יצר הרע, ורק צדיק גמור, ורק צדיק וטוב לו. ולית טוב, אלא תורה. הדא הוא דכתיב, (משל ד') כי לך טוב נתתי לכם תורה אל תעוזבו. וצדיק ורע לו, מפטרא דעת הדעת טוב ורע. ואמאי אתקרי צדיק בטר דרע לו, דאייה יציר הרע. אלא, בגין טוב שליט עלייה, אתקרי צדיק ורע לו. דההוא רע אייה תהות רשותה. (ס"א בעבידת תחות רבייה).

רשות וטוב לו, אמאי אתקרי רשות. בגין דאייה אסفلק למחיי רישא יציר הרע דיליה, וטוב אייה תהות רשותה רשותה, בעבידת תהות